

سینمای دفاع مقدسی و صلاحیت‌ها!

■ جواد محرمی

سینمای انقلاب و دفاع مقدس نیاز به آسیب‌شناسی دقیق و موثکافانه و کارشناسانه دارد. آنچه سینمای انقلاب و دفاع مقدس لازم دارد تولید است آن‌هن نه تولیدی که به دلیل ناتوانی در ارتباط برقرار کردن با مخاطب پیش از اکران روانه آرشیو شود. در سالی که اسمش رونق تولید است سینمای انقلاب و دفاع مقدس نیاز به تولید دست‌کم چند اثر قابل اعتنا دارد که سکناس‌های آن را نه صرفاً صحنه‌های گنج‌کننده جنگ و خونریزی و انفجار اشغال کند تا تماشاگر با خود بگوید لعنت به این جنگ!-سینمای دفاع مقدس چیزی که در وهله اول لازم دارد پول و امکانات و ادوات جنگی نیست؛ از این چیزها برخی در اختیارشان بود و نتیجه کارشان هم جزو کم‌ارزش‌ترین آثار تاریخ سینما شد. سینمای انقلاب و دفاع مقدس پیش و بیش از تزریق پول و امکانات و شهر ک سینمایی و تانک و توپ، قصه خوب می‌خواهد و شخصیت پردازی دقیق لازم دارد. موقعیت‌های فکر شده می‌خواهد که پوست نویسنده‌اش را در جریان تحقیق و بازنویسی کنده باشد. سینمای انقلاب و دفاع مقدس بیش از پول عشق می‌خواهد و اگر واقعاً کسی عاشق باشد پیش از اطمینان از قابلیت‌ها و توانمندی‌هایش جرئت نزدیک شدن به بیت‌المال را به خود نمی‌دهد. سینما هنر گرانی است، البته نیاز به تجربه کردن و آزمون و خطا هم دارد اما صرفاً وقتی این آزمون‌ها و به خطا رفتن‌ها رواست که سهمش از تولیدات نهایت ۱۰ درصد هر هنه باشد و ۹۰ درصدش بازدهی مثبت و اثر گذار روی مخاطب باشد. آن‌هم نه از آن جنسی که مثلاً صداوسیما برای خودش تهیه و تدارک می‌بیند که بله ما فلان درصد بیننده داشتیم و همه هم راضی بودند و صدای ضبط شده رضایتمندان را هم پخش کنیم و خلاص.

کاش برای ارتقای سینمای انقلاب و دفاع مقدس بیشتر از حرف‌زدن کار کنیم، اگر ابراهیم حاتم‌ی کیا چند سالی یکبار در برابر بی‌مهری‌ها به خودش حق می‌دهد تا فریادی سر دهد و طلبکار باشد (فارغ از اینکه چقدر این اعتراضی کرد‌ها صواب باشد) دلیلش آن است که خسته و کلافه از کار و فعالیت اثر گذار احساس می‌کند که باید جایی اعتراض هم بکند. عرصه هنر انقلاب اسلامی اگر بخواهیم با هم صاف و صادق باشیم عرض‌های است که در آن مشکل اصلی بی‌پولی نیست، مشکل اصلی سادگانگاری و سهل‌گیری امر هنر است. هنری که باید مخاطبش گسترده و همه‌گیر باشد و حال آدم‌ها را خوب کند. شاید ما و آدم‌هایی که ما می‌شناسیم واقعاً صلاحیت و توان روایت صحیح و سالم و دقیق و هنری و واقعه عظیم انقلاب و دفاع مقدس را نداشته باشیم. بیاییم تا دیر نشده به این شاید‌ها جدی‌تر فکر کنیم.

فرهنگ‌و هنر

سرویس فرهنگی ۸۸۴۹۸۴۳۶

گفت‌وگوی «جوان» با سیدمحسن هاشمی، کارشناس و مدرس تعزیه

صدا و سیما باید با تعزیه آشتی کند

تعزیه‌خوانی مدار جی دارد که باید طی شود. از بچه‌خوانی شروع می‌شود، بعد قاسم‌خوانی بعد علی‌اکبر خوانی و در مراحل بعد به سمت زنانه‌خوانی و شهادت‌خوانی و امام‌خوانی گرایش پیدا می‌کند

■ فرزین ماندگار

سیدمحسن هاشمی که از کودکی به تعزیه‌خوانی و شبیه‌خوانی پرداخته است، فارغ‌التحصیل رشته موسیقی است و معتقد است آموزش تعزیه، قبلاً به روش شاگرد و استادی و کاملاً سنتی بود اما الان این روش متحول شده است. وی با روشی که می‌گوید علمی، آکادمیک و فنی خاص خودش است به هنر جوهای علاقه‌مند به هنر تعزیه آموزش می‌دهد. او معتقد است تعزیه به یک رسانه مهم و تأثیرگذار است که می‌تواند فلسفه قیام امام حسین(ع) و عاشورا را به جهانیان معرفی کند. وی از بی‌مهری رسانه‌ها به‌ویژه صدا و سیما به این هنر نیز گلایه دارد. «جوان» درباره وضعیت کنونی هنر تعزیه و موانع و مشکلات پیش روی این هنر سنتی ایران با وی گفت‌وگو کرده است.

ارشاد و سازمان فرهنگی و هنری شهرداری تهران که تعزیه‌خوانی مدارجی دارد که باید طی شود. از بچه‌خوانی شروع می‌شود، بعد قاسم‌خوانی بعد علی‌اکبر خوانی و در مراحل بعد به سمت زنانه‌خوانی و شهادت‌خوانی و امام‌خوانی گرایش پیدا می‌کند. این مراحل است که باید طی شود. من هم از بچه‌خوانی شروع کردم و همه مراحل بعدی را طی کردم تا رسیدم به قاسم‌خوانی و علی‌اکبر خوانی و بعد هم وارد جر که شهادت‌خوانی شدم. البته برای مخالف‌ها اینطور نیست. مخالف‌ها علی‌اکبر خوانی و امام‌خوانی و شهادت‌خوانی را ندارند و گرایش‌های آنها فرق می‌کند.

تعزیه‌خوان چه ویژگی‌هایی باید داشته باشد؟

می‌توان دونوع ویژگی را در نظر گرفت؛ یکسری ویژگی‌ها به خلق و خوی طرف‌بری‌گردد و به‌اصطلاح رفتاری است و یکسری ویژگی‌ها هم فنی است. اینها با هم هستند. تعزیه‌خوان باید معتقد و مبادی آداب اهل بیت(ع) باشد، نسبت به اعتقادات مذهبی عرق داشته باشد. از طرف دیگر به لحاظ فنی هم باید یک شاخصه‌هایی را داشته باشد از جمله اینکه باید با موسیقی و شعر و ادبیات آشنا باشد. باید مقتل خوانده باشد. تاریخ اهل بیت(ع) را بداند و نیز باید با نمایش‌های ایرانی و مراسم‌های آیینی و سنتی ما ایرانی‌ها مانوس باشد.

اشاره کردید روش خاص آموزشی دارید. کجا تدریس می‌کنید؟

من کلاس‌های آزاد خصوصی برای علاقه‌مندان به تعزیه دارم و افراد زیادی تانکسون در این کلاس‌ها آموزش دیده‌اند. همچنین در برخی سازمان‌ها و نهادهای مثل وزارت

ارشد و سازمان فرهنگی و هنری شهرداری تهران که فعالیت‌های فرهنگی دارند هم دوره‌های آموزشی تعزیه برگزار کردیم. به عبارتی علاقه‌مندان به تعزیه در سراسر کشور می‌توانند به این آموزش‌ها دسترسی داشته باشند. **علاقه‌مندان به آموزش تعزیه چگونه می‌توانند در این دوره‌ها شرکت کنند؟**

دوره و وجود دارد؛ یکی اینکه وارد هیئت‌های هفتگی تعزیه‌خوانی شوند. ما در برخی مراکز هفته‌خوانی داریم یعنی علاقه‌مندان به تعزیه‌خوانی هفته‌ای یک شب جمع می‌شوند، انجمنی تشکیل می‌شود و تعزیه می‌خوانند. آنها با یک علاقه‌مند هستند و می‌خواهند ادامه بدهند می‌توانند وارد این هیئت‌ها را ندارند می‌توانند در دوره‌های شرکت در این آموزش تعزیه که برگزار می‌شوند شرکت کنند.

تعزیه تشکل خاصی ندارد؟

ما بعد از سال‌ها صاحب یک تشکل و انجمن به نام انجمن تعزیه ایرانیان شدیم. من هم یکی از اعضای هیئت‌مدیره آن هستم. بیشتر یک تشکل صنفی است و گاهی اقدام به برگزاری دوره‌های آموزشی می‌کند اما بیشتر صبغه صنفی دارد. انجمنی است که افراد با افکار و عقاید

مختلف درباره تعزیه دور هم جمع می‌شوند و همفکری می‌کنند. تاکنون نتایج خوبی هم داشته است.

گاهی افرادی تصاویری از برخی تعزیه‌خوانی‌ها در فضای مجازی منتشر می‌کنند که گویا قصد تخریب و تخطئه تعزیه به دارند و باز تأب منفی در افکار عمومی دارد.

بله؛ گاهی دیده شده است. برخی تصور می‌کنند هر کسی این لباس را بپوشد تعزیه‌خوان است. اینطور

نیست. ممکن است یک نفر لباس تعزیه‌خوانی را بپوشد و در کوچه و بازار راه بیفتد و ادای تعزیه‌خوانان را دربیاورد. گاهی کاروان هم راه می‌اندازند، لباس شبیه اشقیا یا اهل بیت(ع) را هم می‌پوشند، مثل همان بچه‌هایی که در نقش علی‌اصغر(س) لباس می‌پوشند و مردم عادی که آنها را می‌بینند فکر می‌کنند تعزیه‌خوانی این است

و آنها تعزیه‌خوان هستند در حالی که هیچ کدامشان تعزیه‌خوان نیستند. این کارها از تعزیه‌خوانان واقعی سر نمی‌زند. تعزیه‌خوان یعنی کسی که تعزیه می‌خواند درحالی که اینها تماماً صامت هستند و فقط حرکت دارند. این چه تعزیه‌خوانی است که همه در آن ساکت هستند و صدایی شنیده نمی‌شود. باید بگویم عده‌ای قصد تخریب و تخطئه تعزیه را دارند. در همه بخش‌ها بالاخره کسانی هستند که خطایی را انجام می‌دهند اما نباید این خطا را به حساب کل آن بخش گذاشت. در عالم مداحی و روضه‌خوانی هم اینگونه است. در جامعه پرشکمی هم همینطور است. هیچ بخشی از جامعه از این آسیب مصون نیست. به نظر من یکی از نفیس‌ترین و باارزش‌ترین هنرهای آیینی و سنتی در سطح جهان همین تعزیه‌خوانی است. حتی غربی‌ها یعنی کسانی که آیین‌ها را می‌شناسند وقتی با مقوله‌ای به نام شبیه‌خوانی مواجه می‌شوند، از این همه شجاعت و عظمت و ایسن همه هنر و بالندگی و ایسن همه ایده و به‌اصطلاح فکر خوب در این آیین متحیر می‌مانند.

باور کنید اگر این هنر تعزیه‌خوانی و شبیه‌خوانی برای اروپایی‌ها بود تا به امروز آن را اجناسی کرده بودند اما در کشور ما مثل گوهری گرانبه‌ای که در دست کودک باشد، خودم دیدم بزرگ‌ترین کارگران‌ها و هنرپیشه‌ها

نیست. ممکن است یک نفر لباس تعزیه‌خوانی را بپوشد و در کوچه و بازار راه بیفتد و ادای تعزیه‌خوانان را دربیاورد.

گاهی کاروان هم راه می‌اندازند، لباس شبیه اشقیا یا اهل بیت(ع) را هم می‌پوشند، مثل همان بچه‌هایی که در نقش علی‌اصغر(س) لباس می‌پوشند و مردم عادی که آنها را می‌بینند فکر می‌کنند تعزیه‌خوانی این است

و آنها تعزیه‌خوان هستند در حالی که هیچ کدامشان تعزیه‌خوان نیستند. این کارها از تعزیه‌خوانان واقعی سر نمی‌زند. تعزیه‌خوان یعنی کسی که تعزیه می‌خواند درحالی که اینها تماماً صامت هستند و فقط حرکت دارند. این چه تعزیه‌خوانی است که همه در آن ساکت هستند و صدایی شنیده نمی‌شود. باید بگویم عده‌ای قصد تخریب و تخطئه تعزیه را دارند. در همه بخش‌ها بالاخره کسانی هستند که خطایی را انجام می‌دهند اما نباید این خطا را به حساب کل آن بخش گذاشت.

در عالم مداحی و روضه‌خوانی هم اینگونه است. در جامعه پرشکمی هم همینطور است. هیچ بخشی از جامعه از این آسیب مصون نیست. به نظر من یکی از نفیس‌ترین و باارزش‌ترین هنرهای آیینی و سنتی در سطح جهان همین تعزیه‌خوانی است. حتی غربی‌ها یعنی کسانی که آیین‌ها را می‌شناسند وقتی با مقوله‌ای به نام شبیه‌خوانی مواجه می‌شوند، از این همه شجاعت و عظمت و ایسن همه هنر و بالندگی و ایسن همه ایده و به‌اصطلاح فکر خوب در این آیین متحیر می‌مانند.

باور کنید اگر این هنر تعزیه‌خوانی و شبیه‌خوانی برای اروپایی‌ها بود تا به امروز آن را اجناسی کرده بودند اما در کشور ما مثل گوهری گرانبه‌ای که در دست کودک باشد، خودم دیدم بزرگ‌ترین کارگران‌ها و هنرپیشه‌ها

نیست. ممکن است یک نفر لباس تعزیه‌خوانی را بپوشد و در کوچه و بازار راه بیفتد و ادای تعزیه‌خوانان را دربیاورد.

گاهی کاروان هم راه می‌اندازند، لباس شبیه اشقیا یا اهل بیت(ع) را هم می‌پوشند، مثل همان بچه‌هایی که در نقش علی‌اصغر(س) لباس می‌پوشند و مردم عادی که آنها را می‌بینند فکر می‌کنند تعزیه‌خوانی این است

و آنها تعزیه‌خوان هستند در حالی که هیچ کدامشان تعزیه‌خوان نیستند. این کارها از تعزیه‌خوانان واقعی سر نمی‌زند. تعزیه‌خوان یعنی کسی که تعزیه می‌خواند درحالی که اینها تماماً صامت هستند و فقط حرکت دارند. این چه تعزیه‌خوانی است که همه در آن ساکت هستند و صدایی شنیده نمی‌شود. باید بگویم عده‌ای قصد تخریب و تخطئه تعزیه را دارند. در همه بخش‌ها بالاخره کسانی هستند که خطایی را انجام می‌دهند اما نباید این خطا را به حساب کل آن بخش گذاشت.

در عالم مداحی و روضه‌خوانی هم اینگونه است. در جامعه پرشکمی هم همینطور است. هیچ بخشی از جامعه از این آسیب مصون نیست. به نظر من یکی از نفیس‌ترین و باارزش‌ترین هنرهای آیینی و سنتی در سطح جهان همین تعزیه‌خوانی است. حتی غربی‌ها یعنی کسانی که آیین‌ها را می‌شناسند وقتی با مقوله‌ای به نام شبیه‌خوانی مواجه می‌شوند، از این همه شجاعت و عظمت و ایسن همه هنر و بالندگی و ایسن همه ایده و به‌اصطلاح فکر خوب در این آیین متحیر می‌مانند.

باور کنید اگر این هنر تعزیه‌خوانی و شبیه‌خوانی برای اروپایی‌ها بود تا به امروز آن را اجناسی کرده بودند اما در کشور ما مثل گوهری گرانبه‌ای که در دست کودک باشد، خودم دیدم بزرگ‌ترین کارگران‌ها و هنرپیشه‌ها

نیست. ممکن است یک نفر لباس تعزیه‌خوانی را بپوشد و در کوچه و بازار راه بیفتد و ادای تعزیه‌خوانان را دربیاورد.

گاهی کاروان هم راه می‌اندازند، لباس شبیه اشقیا یا اهل بیت(ع) را هم می‌پوشند، مثل همان بچه‌هایی که در نقش علی‌اصغر(س) لباس می‌پوشند و مردم عادی که آنها را می‌بینند فکر می‌کنند تعزیه‌خوانی این است

و آنها تعزیه‌خوان هستند در حالی که هیچ کدامشان تعزیه‌خوان نیستند. این کارها از تعزیه‌خوانان واقعی سر نمی‌زند. تعزیه‌خوان یعنی کسی که تعزیه می‌خواند درحالی که اینها تماماً صامت هستند و فقط حرکت دارند. این چه تعزیه‌خوانی است که همه در آن ساکت هستند و صدایی شنیده نمی‌شود. باید بگویم عده‌ای قصد تخریب و تخطئه تعزیه را دارند. در همه بخش‌ها بالاخره کسانی هستند که خطایی را انجام می‌دهند اما نباید این خطا را به حساب کل آن بخش گذاشت.

در عالم مداحی و روضه‌خوانی هم اینگونه است. در جامعه پرشکمی هم همینطور است. هیچ بخشی از جامعه از این آسیب مصون نیست. به نظر من یکی از نفیس‌ترین و باارزش‌ترین هنرهای آیینی و سنتی در سطح جهان همین تعزیه‌خوانی است. حتی غربی‌ها یعنی کسانی که آیین‌ها را می‌شناسند وقتی با مقوله‌ای به نام شبیه‌خوانی مواجه می‌شوند، از این همه شجاعت و عظمت و ایسن همه هنر و بالندگی و ایسن همه ایده و به‌اصطلاح فکر خوب در این آیین متحیر می‌مانند.

باور کنید اگر این هنر تعزیه‌خوانی و شبیه‌خوانی برای اروپایی‌ها بود تا به امروز آن را اجناسی کرده بودند اما در کشور ما مثل گوهری گرانبه‌ای که در دست کودک باشد، خودم دیدم بزرگ‌ترین کارگران‌ها و هنرپیشه‌ها

نیست. ممکن است یک نفر لباس تعزیه‌خوانی را بپوشد و در کوچه و بازار راه بیفتد و ادای تعزیه‌خوانان را دربیاورد.

گاهی کاروان هم راه می‌اندازند، لباس شبیه اشقیا یا اهل بیت(ع) را هم می‌پوشند، مثل همان بچه‌هایی که در نقش علی‌اصغر(س) لباس می‌پوشند و مردم عادی که آنها را می‌بینند فکر می‌کنند تعزیه‌خوانی این است

و آنها تعزیه‌خوان هستند در حالی که هیچ کدامشان تعزیه‌خوان نیستند. این کارها از تعزیه‌خوانان واقعی سر نمی‌زند. تعزیه‌خوان یعنی کسی که تعزیه می‌خواند درحالی که اینها تماماً صامت هستند و فقط حرکت دارند. این چه تعزیه‌خوانی است که همه در آن ساکت هستند و صدایی شنیده نمی‌شود. باید بگویم عده‌ای قصد تخریب و تخطئه تعزیه را دارند. در همه بخش‌ها بالاخره کسانی هستند که خطایی را انجام می‌دهند اما نباید این خطا را به حساب کل آن بخش گذاشت.

در عالم مداحی و روضه‌خوانی هم اینگونه است. در جامعه پرشکمی هم همینطور است. هیچ بخشی از جامعه از این آسیب مصون نیست. به نظر من یکی از نفیس‌ترین و باارزش‌ترین هنرهای آیینی و سنتی در سطح جهان همین تعزیه‌خوانی است. حتی غربی‌ها یعنی کسانی که آیین‌ها را می‌شناسند وقتی با مقوله‌ای به نام شبیه‌خوانی مواجه می‌شوند، از این همه شجاعت و عظمت و ایسن همه هنر و بالندگی و ایسن همه ایده و به‌اصطلاح فکر خوب در این آیین متحیر می‌مانند.

باور کنید اگر این هنر تعزیه‌خوانی و شبیه‌خوانی برای اروپایی‌ها بود تا به امروز آن را اجناسی کرده بودند اما در کشور ما مثل گوهری گرانبه‌ای که در دست کودک باشد، خودم دیدم بزرگ‌ترین کارگران‌ها و هنرپیشه‌ها

نیست. ممکن است یک نفر لباس تعزیه‌خوانی را بپوشد و در کوچه و بازار راه بیفتد و ادای تعزیه‌خوانان را دربیاورد.

گاهی کاروان هم راه می‌اندازند، لباس شبیه اشقیا یا اهل بیت(ع) را هم می‌پوشند، مثل همان بچه‌هایی که در نقش علی‌اصغر(س) لباس می‌پوشند و مردم عادی که آنها را می‌بینند فکر می‌کنند تعزیه‌خوانی این است

و آنها تعزیه‌خوان هستند در حالی که هیچ کدامشان تعزیه‌خوان نیستند. این کارها از تعزیه‌خوانان واقعی سر نمی‌زند. تعزیه‌خوان یعنی کسی که تعزیه می‌خواند درحالی که اینها تماماً صامت هستند و فقط حرکت دارند. این چه تعزیه‌خوانی است که همه در آن ساکت هستند و صدایی شنیده نمی‌شود. باید بگویم عده‌ای قصد تخریب و تخطئه تعزیه را دارند. در همه بخش‌ها بالاخره کسانی هستند که خطایی را انجام می‌دهند اما نباید این خطا را به حساب کل آن بخش گذاشت.

در عالم مداحی و روضه‌خوانی هم اینگونه است. در جامعه پرشکمی هم همینطور است. هیچ بخشی از جامعه از این آسیب مصون نیست. به نظر من یکی از نفیس‌ترین و باارزش‌ترین هنرهای آیینی و سنتی در سطح جهان همین تعزیه‌خوانی است. حتی غربی‌ها یعنی کسانی که آیین‌ها را می‌شناسند وقتی با مقوله‌ای به نام شبیه‌خوانی مواجه می‌شوند، از این همه شجاعت و عظمت و ایسن همه هنر و بالندگی و ایسن همه ایده و به‌اصطلاح فکر خوب در این آیین متحیر می‌مانند.

باور کنید اگر این هنر تعزیه‌خوانی و شبیه‌خوانی برای اروپایی‌ها بود تا به امروز آن را اجناسی کرده بودند اما در کشور ما مثل گوهری گرانبه‌ای که در دست کودک باشد، خودم دیدم بزرگ‌ترین کارگران‌ها و هنرپیشه‌ها

نیست. ممکن است یک نفر لباس تعزیه‌خوانی را بپوشد و در کوچه و بازار راه بیفتد و ادای تعزیه‌خوانان را دربیاورد.

گاهی کاروان هم راه می‌اندازند، لباس شبیه اشقیا یا اهل بیت(ع) را هم می‌پوشند، مثل همان بچه‌هایی که در نقش علی‌اصغر(س) لباس می‌پوشند و مردم عادی که آنها را می‌بینند فکر می‌کنند تعزیه‌خوانی این است

و آنها تعزیه‌خوان هستند در حالی که هیچ کدامشان تعزیه‌خوان نیستند. این کارها از تعزیه‌خوانان واقعی سر نمی‌زند. تعزیه‌خوان یعنی کسی که تعزیه می‌خواند درحالی که اینها تماماً صامت هستند و فقط حرکت دارند. این چه تعزیه‌خوانی است که همه در آن ساکت هستند و صدایی شنیده نمی‌شود. باید بگویم عده‌ای قصد تخریب و تخطئه تعزیه را دارند. در همه بخش‌ها بالاخره کسانی هستند که خطایی را انجام می‌دهند اما نباید این خطا را به حساب کل آن بخش گذاشت.

در عالم مداحی و روضه‌خوانی هم اینگونه است. در جامعه پرشکمی هم همینطور است. هیچ بخشی از جامعه از این آسیب مصون نیست. به نظر من یکی از نفیس‌ترین و باارزش‌ترین هنرهای آیینی و سنتی در سطح جهان همین تعزیه‌خوانی است. حتی غربی‌ها یعنی کسانی که آیین‌ها را می‌شناسند وقتی با مقوله‌ای به نام شبیه‌خوانی مواجه می‌شوند، از این همه شجاعت و عظمت و ایسن همه هنر و بالندگی و ایسن همه ایده و به‌اصطلاح فکر خوب در این آیین متحیر می‌مانند.

باور کنید اگر این هنر تعزیه‌خوانی و شبیه‌خوانی برای اروپایی‌ها بود تا به امروز آن را اجناسی کرده بودند اما در کشور ما مثل گوهری گرانبه‌ای که در دست کودک باشد، خودم دیدم بزرگ‌ترین کارگران‌ها و هنرپیشه‌ها

نیست. ممکن است یک نفر لباس تعزیه‌خوانی را بپوشد و در کوچه و بازار راه بیفتد و ادای تعزیه‌خوانان را دربیاورد.

گاهی کاروان هم راه می‌اندازند، لباس شبیه اشقیا یا اهل بیت(ع) را هم می‌پوشند، مثل همان بچه‌هایی که در نقش علی‌اصغر(س) لباس می‌پوشند و مردم عادی که آنها را می‌بینند فکر می‌کنند تعزیه‌خوانی این است

و آنها تعزیه‌خوان هستند در حالی که هیچ کدامشان تعزیه‌خوان نیستند. این کارها از تعزیه‌خوانان واقعی سر نمی‌زند. تعزیه‌خوان یعنی کسی که تعزیه می‌خواند درحالی که اینها تماماً صامت هستند و فقط حرکت دارند. این چه تعزیه‌خوانی است که همه در آن ساکت هستند و صدایی شنیده نمی‌شود. باید بگویم عده‌ای قصد تخریب و تخطئه تعزیه را دارند. در همه بخش‌ها بالاخره کسانی هستند که خطایی را انجام می‌دهند اما نباید این خطا را به حساب کل آن بخش گذاشت.

مناسبیتی یک نفر را دعوت کنند و دو کلمه حرف بزنند کافی نیست. الان شما بگو من یک تعزیه خوب و فاخر را می‌خواهم در ایام عزاداری به مدت یک ساعت از سیما پخش کنم، موافقت نمی‌کنند. ما این راه را رفته‌ایم. نگاه شما چه توقعی دارید که جوان ما با این هنر آشنا شود! در حالی که ما می‌توانیم از این فضا و هنر برای آشنایی بیشتر نسل جوان با دین و اهل بیت(ع) و مظلومیت این خاندان استفاده کنیم. چون تعزیه خودش یک رسانه مهم و تأثیرگذار است و می‌تواند پیام‌رسان باشد. ما از ظرفیت‌های تعزیه غافل هستیم و انگونه که باید بهره‌برداری نکرده و نمی‌کنیم. ما می‌توانیم فلسفه قیام ابا عبدالله‌الحسین(ع) بلکه همه اهل بیت(ع) را در قالب تعزیه که قالب هنر است به دنیا عرضه کنیم. هر ایده و طرحی در قالب هنری مطرح شود، ماندگاری و تأثیر بیشتری خواهد داشت. اگر قرار است فلسفه قیام امام حسین(ع) و فلسفه عاشورا را برای دنیا تبیین کنیم چه بهتر که در قالب این هنر عرضه کنیم.

کدام آیین مذهبی ما در ایران بیشتر از تعزیه از شیوه‌های هنری استفاده می‌کند؟

هیچ کدام. روضه‌خوانی، سینه‌زنی یا مداحی نمی‌توانند به اندازه تعزیه از شیوه‌های هنر استفاده کنند. تعزیه به‌اصطلاح مولتی مدیا است. مجموعه‌ای از ادبیات فاخر، نمایش وزین، موسیقی فاخر، سوار کاری، لباس و پوشش و موارد مشابه است. همه اینها دست‌به‌دست هم می‌دهند تا تعزیه شکل بگیرد. در این مدت ۴۰ سال بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، تعزیه‌خوانی مواهب زیادی دید. از همه کسانی که دل در گروی تعزیه دارند تشکر می‌کنم و امیدوارم دوستان صدا و سیما هم با تعزیه آشتی کنند.

اسماعیل امینی در سالگرد درگذشت زرویی نصر آباد:

انزوای زرویی برای دوری از آلودگی هوای فرهنگ بود

اسماعیل امینی می‌گوید زرویی نصرآباد ساده‌زنگی کرد و برای دوری از آلودگی‌های فرهنگی و اداری که گریبان برخی از فرزندان فرهنگیان را می‌گیرد، به انزوا پناه برد. به گزارش مهر، آیین اولین سالروز درگذشت ابوالفضل زرویی نصرآباد با حضور خانواده و جمعی از هنرمندان و همکاران این هنرمند فقید در قطعه هنرمندان بهشت (زهراس) برگزار شد.

پس از قرائت قرآن کریم توسط مرتضی براق‌فان، اسماعیل امینی شاعر پیشکسوت کشورمان درباره ویژگی‌های اخلاقی و حرفه‌ای زنده‌یاد زرویی نصرآباد گفت: ابوالفضل زرویی از جمله هنرمندانی بود که با حکم اداری اهل فرهنگ تشدید شده. به همین دلیل کارهای مؤثری می‌کرد و هیچ وقت از سر تکلیف کاری را پیش نمی‌برد. وی افزود: آدم‌های بزرگ مثل او سرمایه‌های مادی و معنوی‌شان را صرف فرهنگ می‌کنند. آدم‌های بزرگی که صرفاً به دنبال شهرت نیستند و اگر چه از منظر

حجت‌الاسلام نصرالله پژمانفر خبر داد

موانع مالیاتی کتاب‌فروشان برداشته شد

عضو کمیسیون فرهنگی مجلس با اعلام برداشته شدن موانع مالیاتی کتاب‌فروشان، خواستار گزارش تخلفات در این زمینه شد. حجت‌الاسلام نصرالله پژمانفر، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی ضمن تأکید بر اینکه با پیگیری‌های صورت گرفته کتاب‌فروشی‌ها از پرداخت مالیات معاف شدند، به فارس گفت: با توجه به افزایش قیمت‌ها و تورم در بازار کاهش رویکرده کتب و کتابخوانی به منظور حمایت از این بخش با پیگیری‌های انجام شده کتاب‌فروشی‌ها از پرداخت مالیات معاف شدند. این نماینده مجلس اظهار

داشت: معافیت کتاب‌فروشی‌ها از پرداخت مالیات در مصوبه مجلس در قانون معافیت‌های مالیات پیش‌بینی شده بود اما به بهانه‌های مختلف اجرا نمی‌شد. وی افزود: پیگیری برای اجرای این مصوبه مجلس از زمان وزارت آقای مسعود کرمانیان آغاز شد و در دوره وزارت آقای دژپسند به نتیجه رسید و امروز کتاب‌فروشی‌ها دیگر مالیات پرداخت نمی‌کنند. عضو کمیسیون فرهنگی مجلس در پایان گفت: اگر موردی وجود داشته باشد که از کتاب‌فروشی مالیات اخذ شود، آن کتاب‌فروشی می‌تواند با مراجعه به ماین موضوع را مطرح کند تا ما آن را برایش پیگیری کنیم.